

Yalnızlık

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 04 Mart 2022

İklimleri diktim dikeli azat edilmediğim kafesin kırık teli nasıl da battı yüreğime ve mahzun gülüşümde çörelendi ateş ve hasret.

İrki yoktu hüznün
Gönlüm nasıl da s/üzgün
Bir menkıbe ise aşk
Bir melodi ise özlem
Kafesimden uçmanın zamanı çoktan gelmedi mi?

Bir içimlik addedilmesin şiirim
Yüreğince akıbeti baştan belli
Sevdim seveli
Düştüm ben bu t/uzaga
İçimde yerleşik acılar
Yerle yeksan edilmiş mabedim
Matemin közünde saklı bir neferim
Feri sönen gecenin
İstimplak edilmiş göğün her zerresi
Bedeller ödediğim ilk günden
Sevgi değil miydi oysa bildiğim en elzem?

Bir şafak ve kavşak değiştiren mevsim
Sancılı göğün semazen yokuşları
Bir inip bir çıktığım
Yalnızlığın ihtişamlı beldesi
Elbet şiirlere düştü düşeli yolum
Yol yordam bilmeden sevenlere sitemim

Nazenin bir kuştur yüreğim
Aralıksız şakıyan
Göğün yıldızı yeryüzünün çiçeği
Şiirlerle kondurduğum busem
Masum kalmanın her hecesi
Saklandığım kadar kuytularda
Gel geç sevenlere öfkem de sönmedi gitti

Acısı ve açısı özlem madem sevginin
İhtışamlı yüreğimde yatılı kalandır illa ki

Şiarım mevsim
Şanım sönmedi işte
Şerefimle yaşar severken
Yazdıklarımşa aşkın feraseti
Bir iklim bildiğim yüreğin ferî
Aşktır evrenin asaleti
İman gücümde doğan sevginin nazik sitemi
Elimden kayan bir ömür işte peşine
Düştüğüm içimdeki saklı öznenin şecerresi